

Așa ține Iehova: Abonează Calicul, și din ochii
tei lacrimi în veci nu vor curge!

Prorocul Ieremia.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Noutăți înodate și vechituri cârpite.

Antistele comunal din Nucet, primind în cârcimă dela un bătaș înfricoșat trei pălmi preste fălci, s'a dechiarat de aderent al tripelalianței europene!

* * *

Dinu Făgărășan, trăind 25 de ani într'un resboiu neîntrerupt cu sócră-sa, 'și-a pus tótă speranța în conclusele congresului de pace din Roma!

* * *

Pache Protopopescu, primariul Bucureștilor, și moștenitoriul tuturor călugărilor lipsiți de descendenți, în urma conclusului unanim al babelor primării din București, pe care le-a defilat la iubileul de 25 de ani pe bulevardul Academii înaintea regelui Carol, nu va intra în ministeriul conservatorilor până-când tóte acele babe, amăsurat moralității lor din tinerețe, nu se vor primì în mănăstirea Cozia de maice!

* * *

Un graf maghiar, nu de mult mare proprietar în Câmpia Transilvaniei, pus fiind d'un ovreu pe stradele

Clujului fără tălpi la cisme, în speranța, că ca naționalofag are în Ungaria încă destul ce mânca, strigă mereu: Élyen a nemzet!

* * *

Gouido von Nemengedem, fișpanul boerilor încinși cu teiu din Țeara Oltului, 'și-a tocmit la un țigan din Mândra niște picioroage de 11 metrii înălțime, pentru ca cei din Budapesta se'l védă cum lucră pentru idea de stat maghiar!

* * *

Dualismul maghiaro-român, pretinsul bitóng legitim alui Babeș, se va încreștina prin botez d'odată cu alegerile pentru deploramentul din Buda-Palestina. Ca nași vor funcționa la această festivitate pretendenții la episcopiile maghiare nou înființânde de ritul gr. or. și gr. cat. dinpreună cu soțiile lor!

* * *

Mis „Simonia“ balerină dela teatrul „Vrednic-este“ va da în diecesa Aradului și a Caransebeșului mai multe reprezentațiuni în favorul discului episcopesc!

* * *

Pe stradele Sibiiului s'a putut vedea ȃilele trecute un călugăr vėduvit. Până-când se va mai putea vedea — nu se știe cu siguritate!

* * *

Lung cât o căzanie din Chiriadromionul Marelui Andreiu a fost mesagiul de tron, cu care regele Carol 'și-a deschis estan camerile de ceartă și trânteli parlamentare ale României. Lung și bogat în promisiuni d'ale lui „Făgădașbunbucurieprostului.“

Mesagiul de tron al regelui Carol din estan promite fabricațiunea de mai multe legi, decât fărădelegi, se fac în regatul seu.

Una numai me prinde pe mine mirare, cum regele Carol, între mulțimea legilor promise pentru fericirea supușilor sei, n'a promis și codificarea unei legi, prin care se se reguleze succesiva venire la ministeriu a tuturor locuitorilor din România!

* * *

Mai dăunăți s'a aflat pe hotarul Făgărașului un lucrătoriu de ȕi mort. Secțiunea cadavrului a dovedit mórte naturală, fără concursul fisicului comitatens!

* * *

Tribuna bătându-se preste gură'n tîrg, mai întâiu a desmințit știrea despre închiderea comisariului consistorial din Arad M. B. într'un coteș. După aceea a mințit-des, că un alt comisariu al consistoriului din Arad ar fi fost închis în coteșul din Cianadul-mare. — Cu vreme se dovedește, că în Bănat numai corespondenții Tribunei se țin închiși în coteș!

Hundsödfer și Hunfalvy.

Hundsödfer se chiema odiniörä marele literat maghiar Hunfalvy.

Hundsödfer a murit în momentul, în care Hunfalvy s'a născut.

Acum două-trei septemâni a crepat și Hunfalvy.

Când Hunfalvy s'a născut, Hundsödfer era de 31 de ani.

Hunfalvy a trăit 50 de ani.

Care va se dîcă, Hundsödfer a fost cu 31 de ani mai bătrân decât Hunfalvy, pentru-că când acesta s'a născut acela era deja de 31 de ani.

Ambii au trăit laolaltă 81 de ani, și dacä, precum se dîce, Hundsödfer cu Hunfalvy e una și aceeași persönä, atunci ambii, fatä cu mărimea rusinei ce au causat neamului lor, au trăit mult prea puțin.

Una și aceeași persönä fiind Hundsödfer cu Hunfalvy, ear' în Raiu purtänduse numai matriculele nașterilor, e lucru natural, că Hunfalvy murind, numai sub numele Hundsödfer pöte afla întrare în Raiu.

Hunfalvy ne mai vöind însä a ști de numele nașterii sale Hundsödfer, neafländ primire în Raiu, va trebui se plece cäträ infern, adecä cäträ Iad, unde Cerberus, vestitul cäne cu peri de șerpe, stä caraulä, și are poruncä a lăsa pe ori-cine se între, dar' pe nime se iasä.

Eu pare că vöd pe cänele Cerberus cu câtä bucurie va bate din cödä, când Hundsödfer se va apropia de întrarea în Iad!

Planurile de comunicațiune ale fișpanului Gouido von Nemengedem.

Era de prevădută, că noul fișpan al boerilor încinși cu teiu din Țeara Oltului Gouido von Nemengedem, în chestiunea călei ferate Homorod-Făgăraș-Avrig, nu va continua opera smântuită de antecesorul său, pentru-că numai proștii se îmbulzesc la zară. Și altcum Gouido von Nemengedem, ca cel mai lung fișpan pe teritoriul corônei Sfântului Stefan, nici n'are lipsă de calea ferată smântânită de antecesorul său, pentru-că el, dacă cade de câteva-ori de-alungul, ajunge din Făgăraș ori în care direcțiune îi place a cădea tot așa de ușor până la Homorod, cât și până la Avrigh.

Fișpanul Făgărașului Gouido von Nemengedem mai e și de părerea, că calea ferată Homorod-Făgăraș-Avrigh, smântânită de antecesorul său, numai în acel caș s'ar renta, dacă s'ar folosi întru esportarea Ovreilor din Țeara Oltului, sau din țeara lui Radu-Negru-Vodă. Atare esport însă ar răpi idea de stat maghiar de cel mai scump decor al viitoriului său, adecă de „paikes!”

În urmarea aceasta, Gouido von Nemengedem, îndată ce s'a instalat în capitala cepelor din Țeara Oltului, s'a pus pe lucru, și a înventat un plan de comunicațiune al Țerii Oltului cu lumea cea mare, pe care, aflându-l Americanii, de disperațiune, că nu ei l'au înventat, toți se aruncă în mare, și se îneacă.

Planul acesta de comunicațiune e:

1. Fie-care comună aparținătoare Țerii Oltului să se îndatoreze ași face prin Carpați câte un tunel până'n șesul României.

2. Oltul, începând dela Voila, se se abată pe lângă Cincul mare așa, ca din sus de Agnita se între în Hâr-

tibaciu. Împreună cu Hârtibaciu, Oltul devine navigabil. Corăbiile din Marea neagră pot comunica direct cu Făgărașul, iar icrele din Marea neagră legate odată cu ceapa din Făgăraș, dau negoțului cu caviar preparat gata un avent nemai pomenit.

Devenind Oltul abătut în Hârtibaciu navigabil, calea ferată Sibiu-Avrig-Turnu-roșu nu mai trebuie zidită decât până la Mohu, adică până la punctul unde Oltul abătut în Hârtibaciu se înecă în Rîul Sibiului. Dela acest punct comunicațiunea cu Orientul e deschisă, și ministrul nostru de externe contele Kálnoky poate esporta cultura maghiară prin Turnu-roșu, adică pe cea mai óblă și ieftină cale, numai până'n Constantinopol, ci chiar și până în acele părți ale Asiei, de unde Arpad o a importat odinioară în pustele Ungariei.

Care va se dăcă, fișpanul Făgărașului Gouido von Nemengedem, prin noul seu plan de comunicațiune, vrea se lege Occidentul cu Orientul pe uscat și pe apă. Și prin această legătură el vrea se facă în prima linie un servitiu de recunoștință Agnițenilor, care illo tempore l'au ales de deputat al lor în dieta din Budapesta, și prin aceasta i-au pardosit drumul cătră fișpanatul Făgărașului. Efeptuindu-se adică legătura cu Orientul pe apă, toți caii cei morți ai Orientului se pot transporta ușor și ieftin până la Agnita, pentru-ca Agnițenii, ca cei mai vestiți belitori de cai în Europa, se le tragă pelea preste urechi, și din cõpitele cailor se facă rēci.

Prin noul și genialul seu plan de comunicațiune, fișpanul Gouido von Nemengedem face nolens-volens și românilor un servitiu neprețuit.

Se știe, că în Brașov, nu de mult, s'a înființat o societate pe acțiuni sub numele „Orientul“. Această societate

curat românească s'a înființat spre scopul de a sfredeli Carpații din ținutul Țerii Oltului, ca se scotă cărbuni. Realisându-se însă partea aceea a planului de comunicațiune alui Gouido von Nemengedem, care privește scobirea de tuneluri pentru fiecare comună din Țeara Oltului prin Carpați până în șesul României, societatea „Orientul“ nu mai are lipsă de sfredelele comandate din Anglittera, ci le poate trimite înapoi, pentru-că toți cărbunii scoși prin facerea tunelurilor din Carpați eo ipso cad în proprietatea acelei societăți.

La acest avantajiu în favorul unei întreprinderi curat românești, fișpanul Gouido von Nemengedem sigur n'a cugetat, pentru-că în acest cas, decât se înventeze planul seu epochal de comunicațiune, mai bucuros se lăsa se-i taie un metru din picióarele sale cele dinapoi.

Destul, fișpanul Făgărașului a inventat estraordinarul plan de comunicațiune, și spre câștigarea concesiunei mai înalte pentru realizarea lui, a trimis deja o deputațiune sub conducerea protopopului Dan la Budapesta.

Deputațiunea, după cum ne spune Gazeta Transilvaniei, a fost bine primită din partea înaltului ministeriu, și va remânea în Budapesta până-când înaltul ministeriu va hotărî, ce are să se aleagă după abaterea Oltului în Hârtibaciu cu podurile de preste Olt dela Voila și Avrig, care atunci devin cu totul de prisos!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule câne viclean
Mai jóc'odată'n ăst an,
Dar' jócă tocma'n Călian
Pe dăscăluțul Tolan!

Hop! că bietul dăscăluț,
Numit Tolan Victoruț
Păn' acum fû numai cal
Și fû ortodocs dascal!

Dar' acum cu hîr cu mîr
Din cal se făcû catâr,
Din ortodocs botezat
Ađi e măgar reformat.

Și de ce s'a reformat
Și s'a metamorfosat
Jupânul Victor Tolan
Dăscăluțul din Călian?

Causa și pricina
 Eu voiu a v'o arêta
 În chipul ce va urma,
 Deci fiți buni a m'asculta :

El din fire'i omul prost
 Apoi e rău și de post,
 Ear' muerea'i unгурóie
 Și-ar mânca tot hanț de óie.

Pe el nu'l lăsa legea
 Se părăsescă ceapa,
 Rădichea și fasolea,
 Ear' nevasta'l tot certa.

Apoi mai era-un necaz:
 Când alții mâncau cărnaț,
 El trebuia se postescă
 După legea dăscălescă.

Dar' muerea'i rea pacoste,
 Ea 'i-a pus acul în cóste
 Și atâta l'a luminat
 Până legea 'și-a lăsat!

Căci ȃicea ea: mēi bărbate,
 Dumneȃeu e sus, te-a bate,
 Că mē faci se nu'mi țin legea,
 Se mănânc numai fasolea.

Ca Român și tu, veȃi bine,
 Ți frică și ȃi rușine
 Se mănânci carne când n'ai,
 Decât hrean, ceapă și aiu!

Deci hai și te fă tu Ungur
 Și atuncea eu me jur,
 Că și dacă nu'i posti
 Nu'i muri nici te-a stropși!

El astfel capacitat
 Ca un dascăl luminat
 Frumos legea 'și-a lăsat
 Și de unguri s'aninat.

Una însă nu pricep:
 Dacă'i ce și cevași deștept
 Stând în legea calvinescă,
 Ce-a mânca se nu postescă,
 După legea dăscălescă?

Că Ceangăii's reformați
 Și mănca bureți nesărați,
 Crastaveți nepipărați
 Și baraboi nespălați!

Ba se știți, că eu vȃȃui
 Unguri reformați destui,
 Ba vȃȃut'am și secui
 Ducând dor mălaiului!

Ba vȃȃui lucruri mai mari:
 Vȃȃui nemeși proletari
 Și ori cât sunt de calvini
 Slujesc fain ca buni creștini.

Ce-a face Victor Tolan
 Dascălul dela Călian
 Nu știu, dar' sfat îi pot da,
 Și prea cred că'l va urma:

Din Român s'a făcut ungur
Cum faci droşdie din strugur,
Din ungur facă-se ghinde,
Că la porci bine-a prinde,
Vor avea p'o Ți merinde!

Apoi Marcule hiclean
Dum-te tu din Călian
Până'n satul Balomir
Unde'i Mureşul mai lin!

Hop, c'acolo'i Nicolae
Popă ca un snop de paie,
Da'i popă după tipic
Şi'i per tu cu Hersch Izig.

Diua, nóptea'i tot în birt
Lângă litruţa cu spirt,
Ear' dacă se cărcăleşte
O ia'n sat pe la neveste.

Dacă dór' nu vor se'l lasă
Nevestele-a întra'n casă,
El face grozav craval
Şi rânchează ca un cal.

Ibovnicele din sat
Şi steag roş 'i-au ridicat,
Pe steag au scris cu cernelă:
Ėsta'i popă, nu'i tânda! !

Ear' de când e fermecat
De Miluşca Klein din sat
Umblă ca un lúp turbat
De rîd ómenii din sat.

Nu'şi mai află stâmpărare
Nici în postul cel mare,
Nici în serbători legate
Nici în prasnice private.

Deci tu Marcule voinic
Jócă p'acest ispravnic,
Jócă'l se fie jucat
Că nu'i bun a fi cruţat.

Perie'i barba şi pèrul
Şi mi'l bate cum baţi mèrul,
Dóră dór şi-a veni'n brazdă
Arđă'l focul se mi'l ardă!

Apoi ia-mi-te băiate
Şi te dū la Sécădate,
Preste Olt dela Avrig
Unde'n crâşmă'n veci nu'i frig.

Acolo, de nu'i fi cal
Tu adjunct notarial
Te poţi băga pe vr'un an
La notariul Jugărean.

Dar' nu greşi uliţa,
Întrebă unde'i crâşma
Că acolo li afla
Pe el ori notărăşiţa.

Cu ei apoi tîrgueşte
Că's ómeni cu mare veste,
Gazde bune, de vinars
La ei nu'i duce necaz.

Cu ei tîrg dacă nu'i face
Dă-le numai bună pace,
Că de-a fi'n lume vr'un bine
Vor bea ei și pentru tine!

Tu mergi atunci în Arad
Ști tu, colo în Bănat,
Unde vlădica Meșan
A presidiat ăst an.

Adecă se spun curat
Când el a presidiat
Consistoriul cel plenar,
Când au ales pe amnar
Alias Dr. Putici
Protopresbiter aici.

La acel sfat luminat
S'au strîns și s'au adunat
Asesorii mari și mici,
Reverendați și laici.

Și-au vorbit, măre vorbit,
Până toți au răgușit,
Despre două teorii
Și de două vite vii.

Între alții Dr. Popa
Luând cuvîntul și vorba,
A descoperit că țapii
Toți au corno, eară popii
Toți au barbă — eșceptiune
Cei ce și fac din barbă fune.

A mai spus Dr. G. Popa
Că n'a cetit undeva
Să se mai fie aflat
Nice țap nice bărbat
Fără corno, fără barbă,
Mult doro de n'a fost babă!

Mai susține dumnilui
Că'n cartea Darwinului
A cetit prea lămurit
Că'n lume a fost negreșit
O vreme când protopop,
Înainte de potop
Fără barbă nu era,
Nici purta reverenda!

A spus că barba'i un ce
Din care cunoște-se
Popa dintre alte vite
Pluscuam de dobitocite.

A mai spus, că forma este
Acea ce tâlcuește
Numele la ori și cine
Deci pro forma se cuvine
Și prota — dacă'i bār-bat
A fi cu barbă'nzestrat;
A mai đis, dar' nu știu ce,
Că'ntr'aceea hohote
S'au ridicat volbure.

Dr. Petco asesorul
Trăgînd una cu piciorul

Țice, că nici din cocóne,
 Nici din sântele canóne
 Nici odată n'a aflat,
 Că numai ala'i bărbat
 Care pórtă barbă désă;
 Ba o dómnă preutésă
 'I-a spus verde lămurit,
 Că ar fi mai potrivit
 Și-ar fi mai demai de iubit,
 Când preoții slabi și grași
 Ar umbla frisați și rași!

Goldiș ca bărbat cuminte
 Obsérvă — dar' cam suride,
 Că chiar și moșul Crăciun
 Și-a pus bărbuța la fum.

Atunci vlădica Meșan
 Strănută ca de hirean
 Și ȃice: barba'i diploma
 Ce trebe s'o aibă popa,
 De pe barbă se cunoște
 Ori-ce popă ce plătește:
 Popa cu barbă ca fusul
 La tóte le dá răspunsul,
 Popa cel cu barbă désă,
 Grijește de preutésă,
 Popa cel cu barbă rară
 Mai fluera și p'afară,
 Popa cu barba'ncălcită
 Duce pe multe'n ispită,
 Ear' popa cu barbă rasă
 Nu'i vrednic se'l lași în casă.

Dr. Popa indignat
 Drept în sus s'a ridicat
 Și cu glas mare a strigat:
 Regret mult și'mi pare rău
 C'asesori și archiereu
 Ríd de barba preuțescă
 Ca și când ar fi o iască
 Bună numai d'aprins focul;
 Protestez! îmi caut dreptul,
 Ca și Moise la „eșire”
 Dă ómenilor de știre,
 Că numai omul întreg
 (Deci cu barbă înțeleg)
 E vrednic de preoție
 De protopresbiterie,
 De-a se'nvêrți printre iie!

Vlădica Meșan atunci
 Cu vorbe late și lungi
 Arătat'a și a ȃis:
 Barba popii nu'i de rís!

Atunci domniú asesori
 Din cinstitul consistor
 Pus'au barbele la vot
 Și ales'au de preot
 Respective protopop
 Pe Putici — cel fără barbă
 Fiind că'i omul de treabă,
 În speranță — prea firește —
 Că de-a trăi boerește
 Și ceva barbă 'i-a crește.

Astfel deci, cum ați văcut,
 Consistoriul a avut
 O ședință mult plenară
 Discutând o treabă rară
 Numită: lână căprină
 Ori de vreți: barbă popină.

Acolo mergi tu Mărcuț,
 Dar' nu te duce desculț
 Că'i rușine și'i și frig
 Că'n Arad nu'i ca'n Avrig!

În Arad dacă'i ajunge
 Te pune tu și pătrunde
 Pân' la vlădicul în casă
 Și spune-o vorbă alésă.

Dîi: Preacinstite vlădică,
 Se fiu eu om de nimică
 De nu'ți spun eu lămurit
 Lucrul cel mai potrivit
 Ce ar fi bine întrodus,
 Ca se rămână ca us
 Pentru alegeri de preoți
 Și de protopopi de toți:
 Scrie Dómnne un circular
 Cât o códă de větrar,
 În care spune curat
 C'ori ce bărbat luminat
 Ce rîvnește a popie
 Și-a protopresbiterie
 Se arete cu dreptăți
 Următórele calități:

Fie nalt ori fie scurt
 Fie la cap chiar bătut
 Aibă barbă, ori nu aibă,
 Dar' se fie om de trébă
 După chip și-asēmănare,
 Fie făclie și sare:
 Făclie ca se'l iubéscă
 Tótă firea mueréscă,
 Ear' sare ca se'l simțéscă
 Tótă firea bărbătéscă.
 Gingaș nu'i iertat se fie
 Cel ce cere preoție
 Ori protopresbiterie,
 Se știe bea și mânca
 Și'n buzunare a băga
 Cât în burtă n'a încăpea;
 Taxa se și-o știe cere
 Dela bărbat ori muiere
 Care se va presenta
 La înalt sfinția sa,
 Pentru maslu ori prohod
 Pentru condac ori rohod,
 Și se nu se rușineze
 A da vite se'i ierneze
 Dascălii ori cantorii,
 Curatorii, crásnicii!
 Se știe cere frumos
 Tot ce'i lucru de folos,
 Tot ce are ceva preț:
 Céră purcel din coteț,
 Céră tot ce'i věd doi ochi,
 Descânte și de deochi,

Facă farmeci de dragoste
 Și de adus feciori din óste,
 Numai trăiască cinstit
 Și după prânz negreșit
 Se aibă o leacă de vin
 Se'i fie voia deplin.
 Bine-ar fi când ar grijii
 Și nici când nu 'i-ar lipsi
 Vinars bun, ceva friptură
 Lângă colaci ori prescură,
 Că aceste sunt ce sunt
 A popii p'acest pământ.
 Obligat să se simțescă
 Tótă tagma preotescă

Ca pe lângă preutésă
 Se mai aibă cinci și șesă,
 Ear' care-a fi protopop
 Se țină șapte și opt,
 Cum unii care's cuminte
 Țin și'n zilele presinte.
 Cel ce nu s'ar obliga
 Acest vorschift al urma
 Nu'l face demn de popie
 De sfânta protopopie,
 Ci'l îndrumă la canóne
 Că nu'i vrednic de cocóne,
 Numai a muri de fóme!

Urzică Scandalografescu.

Nu'i așa frumos, că Isai-a Popa a ieșit în deputațiunea de întimpinare a deputatului Ocnei Sibiiului, L. Tisza, până'n Kis-Kapus, cât e de urît, că Tribuna, din o sdreanță de popă ca Isai-a Popa, face atâta capital politic.

Cine'i Isai-a Popa?

„Un nime, care din întâmplare e și popă gr. or. în Ocna Sibiiului!“

Cine'și îndreaptă pașii sei după popa Isai-a Popa?

„Numai indiviși, care se iau după muscă, și unde ajung aceia apoi, asta tótă lumea o știe!“

Ce vină pórtă metropolitul Miron, că o nepótă d'ale sale 'și-a ales un român atât de miserab de bărbat cum e popa Isai-a Popa?

„Tot atâta vină, câtă vină pórtă Nicolae-nuvecertași la alegerea unchiului nevestei lui Isai-a Popa de metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania!“

Va fi având și metropolitul Miron greșelile sale, pentru-că până acum n'a avansat încă la rangul de Papă. Al învinui însă, că face politică națională română după calapodul dualismului babeșan în alianță cu Isai-a Popa, însemnează tot atâta, ca și când ~~ore-cine~~ ar afirma, că Țarul Rusiei s'a aliat cu sasi din Cunsădioră ca se nimicească împărăția Austro-Ungariei și a Germaniei.

Popa Isai-a Popa e destul de prost ca se pótă să-vêrși un blam de nemurire în contul ~~seu~~ propriu, întocma ca și Tribuniștii când îi judecă ~~proștia~~ lui după gradul seu de rudenie cu metropolitul Miron.

Încât pot eu judeca pe metropolitul Miron din faptele sale, țin, că acesta în politica sa, ~~bună, rea,~~ e mult mai independent de legături familiare, decât Tribuniștii în tóte întreprinderile lor pot fi independenți de orbul găinei. Și când metropolitul Miron va simți lipsa de alianță spre a face politică națională sau antinațională, sigur nu se aliază c'un dovreac ca Isai-a Popa, despre care numai căi se póte, că odinióră de trei ori 'i-a strigat din ușa altariului:
,Vrednic este!'

Cocóna Gurădulce.

Câț, că tu n'ai fost la balul lui Dr. Span!

Pedagogii cei buni sunt de regulă judecători răi, și'n purtarea lor cu fetele ciopliți numai din secure. Câț!

Așa ȃice cocóna Sfecla, și ea, care șapte nepóte 'și-a măritat după pedagogi, știe ce ȃice. Câț!

Fetele — ȃice cocóna Sfecla — merg mai greu după pedagogi, decât caprele la tîrg. Câț!

Estmod ușor se esplică falimentul balului arangeat mai dăunăđi de pedagogul Dr. Span în localitățile dela Gesellschaftshaus din Sibiu. Câț!

La acest bal s'au prezentat două jucători cu cinci gardedame, trei gardedomni ai nevestelor proprii, și Dr. Spanca însurățel, și protojucătoriu. Câț!

Dintre onorații, care au contribuit prin prezența lor la splendoarea balului, singur marcherul restaurantului dela Gesellschaftshaus se poate aminti, pentru-că numai acesta s'a prezentat în frac la bal. Câț!

Celalalt public s'a compus din membrii bandei musicale alui Brașovean. Câț!

Jocul a fost tare animat, și a durat fără început până la sfârșit. Fiind un singur jucătoriu, în toate jocurile s'a comandat „damenwahl“ sau pe românește „nu vă îmbulziți, că vă dau la toți.“ Câț!

Bătuta s'a jucat la finea balului, adecă țigani, de flămâzi ce erau, s'au bătut. Câț!

Însuflețită de rezultatul acestui bal, tinerimea română din Sibiiu, s'au „antispaniolii“ după desbateri serioase de trei zile, a aranjat în 12 Novembre vechiu tot la Gesellschaftshaus, un nou bal. Acest bal se poate numi „balul desbaterilor serioase,“ sau „bal parlamentar.“ Câț!

Se lățise adecă vestea, că fetele din Sibiiu și jur s'au hotărât a nu mai cerceta baluri odată cu șignonul. Asta pentru motivul, că dela mulțimea balurilor ce au cercetat, au ieșit mereu cu buzele umflate, adecă nemăritate, și nu mai vreau să se lase a se purta de nas de niște tineri, care, ca și călugării noștrii tunși și netunși, țin, că taina a șeselea e a șeptea apă'n chisăliță, adecă cu totul de prisos. Câț!

Tinerii din Sibiiu, aflând motivul, pentru care fetele nu mai vreau se cerceteze balurile, s'au adunat la sfat, și după serioase desbateri de trei zile și-au pus întrebarea: Ce'i cu Dr. Spanca?

Două adunări pline cu desbateri despre filosofia lui Delanacaprina s'au ținut fără rezultat. În a treia adunare, Dr. Broju, urcându-se pe tribuna infalibilității, a tras cu sabia lui Democle în șignonul gordian de au sărit petece din toți călugării, și toți celibii dela Mufti-Pașa până la Gherman. Domnilor și fraților, a ținut Dr. Broju, cu cănia nu mai merge. Trăim aici în Sibiiu sumetenie de tineri, și toți ne ferim de căsătorie ca călugării și celibii de taina a șeselea, sau ca dracul de tămâie. Dacă, domnilor și fraților, vreți se mai aranjați baluri cu succes, atunci chestiunea însuratului trebuie mai întâiu pusă la ordinea zilei, și resolvată amăsurat așteptărilor drepte ale sexului frumos, fără de care, uti Dr. Span docat, nu se pot aranja baluri. Câț!

Punându-se propunerea lui Dr. Broju la ordinea zilei, s'a desbătut cu mult foc asupra chestiunii însuratului. Toți tinerii din Sibiiu se îmbulziau la însurat, ca și Grecii din Blaj la temniță, adecă fie-care făcea propunerea, că mai întâiu se se însore altul, apoi și el se însoră. Câț!

În sfârșit, îmbulzala la însurat mare fiind, tinerimea din Sibiiu a luat concludul unanim, ca sôrtea se hotărăscă. S'a decis adecă, ca în pausa balului să se jöce tombula lui Isaia tântuește. Care va se țină, fie-care tiner se și pună numele seu scris p'o țidulă într'o urnă. Fetele se tragă apoi pe rînd sortiți, și care pe cum o va sluji norocul se prindă pe tinerul tras din urnă de mână, și se plece cu el, fără pardon, la popa. Câț!

Acest conclud al tinerimei din Sibiiu trecënd preste gardul secretului a produs în cercurile sexului frumos din Sibiiu și jur o bucurie epochală, dar' totodată și o confusiune surprindătoare, pentru-că la cele mai multe fete le lipsia așa-numitul „Austafirung“ sau pe românește „terfele“. Câț!

Mai erau apoi și fete de acelea, care odată cu șigonul nu vreau se știe de civili, și's hotărîte a se mărita numai după ofițeri. Aceste se întrebau: fivor și ofițeri în urnă? Și cine le dă acestora cauțiunea recerută, că, până-când ofițerii cunoscuți de român vor ajunge generali, ca se numai aibă trebuință de cauțiune la însurat, ele nu pot aștepta?! Cât!

Cu tótă confusiunea produsă prin conclusul tinerimei din Sibiiu în-cercurile fetelor de măritat, balul a fost fără măsură, sau cum țice Telegraful Roman, în mod demn cercetat. Fetele atât cele cu aspirațiuni civile, cât și cele cu aspirațiuni militare, tóte au alergat cu ghiutura la bal. Cât!

S'a jucat cu entusiasm, nemai pomenit până la pausă. În pausă s'a pus o urnă mare p'o masă împodobită cu flori în mijlocul salei de joc. În urnă se aflau numele tuturor tinerilor din Sibiiu jertfiți pe altariul tainei a șeselea.*) Sortarea însurăteilor se aștepta din partea publicului cu nerăbdare.**) Cât!

Dar' ce se veți? — preste mijlocul urnei se afla un brâu de hârtie albă lipit pe ascuns, pe care se putea ceti în litere negre sentința: „Lasciate ogni speranța,“ sau pe românește „ștergeți-vă pe buze!“ Cât!

Cocóna Sfecla făcuse intrigă între fete, țicându-le, că tineri, care necesitați de împrejurări, pentru-că nime nu le mai cercetează balurile, se dau jertfă sortii, nu's vrednici de taina sfintei căsătorii! Cât!

În urmarea acestei intrige, tóte fetele au refusat a trage sorti, și așa tinerii din Sibiiu au rămas cu buzele umflate. Cât!

*) Se țice că Galaczi Pap János a pus două țiduli în urnă.

Culegătoriul.

***) Unii amploiati dela Albina tremurau amar de căștigul tombulei.

Culegătoriul.

Nu'i vorbă, și unele fete nu s'au dus fără buze umfiate dela bal acasă. Câț!

Cu óre-care mângăere au părăsit balul acele fete, care urând tot ce'i civil, cu tóte că le lipsește cauțiunea, cultivează amorul militar. Aceste pot cel puțin aștepta hodinite, până-când generalii vor veni se le ducă la altariu. Câț!

Anacreontică.

Câte frunze are un plop, Câți doresc o apă bună,
Câte mândre un protopop. Câți se'mbată din Tribună.

Cât dor are o fată mare, Num'atâta frați de cruce
Câți n'au pipă nici căldare! Voiu se am când mort m'or duce!

Gratulare de anul nou.

— Când cugeți dumniata se'mi plătești suta de franci, cu care te-am împrumutat acum trei ani?!

— Fi sigur, de anul nou, o se viu se'ți gratulez ca unui binefăcător al meu, și c'o cale va se'ți plătesc și suta de franci!

— Plătește'mi dumniata mai bine acuma, și las' apoi se'mi gratulez eu de anul nou, că 'mi-am primit banii!

O vizită lungă!

Căpitanul: Acasă'i domnul maior?

Servitoriul: Nu — e dus la bae!

Căpitanul: Atunci va se'l aștept!

Servitoriul: Poștiți în odaie!

Căpitanul: (După ce a așteptat două ore, și a fumat câteva ciubuce de tutun strigă servitoriul și'l întreabă).
Ce pôte fi cauza de domnul maior nu mai vine?

Servitoriul: Me rog, domnul maior a plecat numai alaltăeri pe două luni la băile din Carlsbad!

Cal fricos.

- Vecine, calul teu așa calcă, ca și când ar fi fricos!
 — Ba nu'i fricos — ađi-nópte a păscut singur în câmp!

Calic, cel-ce nu abonéză Calicul pe anul 1892 cu bagatelul de 3 fl. sau 7 franci.

La cei-ce n'au mai mult, îl dăm cu 2 fl. la studenți, adecă la cei-ce n'au nimica, îl dăm cu 1 fl. 50 cr. pe an.

De aceea nu vă îmulziți, că vă dăm la toți!

La popi, dăm Calicul și pe masluri, serindare, și sfeștăanii, sau pe intențiuni; la dascăli pe abecedare, la studenți pe secunde, dacă tóte aceste se traduc în valută corespundătoare austro-maghiară!

Abonamentul se póte plăti d'odată întreg, sau și în rate. În rate însă nu e iertat nimeni a remânea cu abonamentul dator!

Numărul din 1 Ianuarie se trimite tuturor, celor ce ni'l cer, gratuit, sau pe deasupra, ca fuiorul popii!

Abonenții, care ne trimit până'n 1 Ianuarie întreg abonamentul ordinar de 3 fl. sau 7 franci d'odată, primesc Căalendarul Calicului pe anul 1892 gratuit!

Căalendarul Calicului pe anul 1892 costă 36 cr. sau 1 franc. Comandele, în bani gata, se adresează la librăria W. Krafft în Sibiu!

Abonenților noștri, care ne trimit 36 cr. sau 1 franc expedăm și noi căalendarul franco!

Administrațiunea Calicului.